

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bethlehem i Juda-Egne

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bethlehem i Juda-Egne", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 335. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid108532.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944*

No. 153 . *)

Bethlehem i Juda-Egne!
Vær nu stolt og sjæleglad!
Himlens Engle dig betegne
Som vor Herres Hoved-Stad!
Ei med Stjerner Ære bytte
Kan nu Davids faldne Hytte;
Han med Stjernerne i Haand,
Cherubim til Skulder-Baand,

*
- 336

Christus, Guddoms-Ære værd,
Himlen hellig, Jorden kiær,
Født af din Jomfru skiær!

Hvad er Morgen-Stjernens Alder,
Om end tidligfødt i Løn,
Vel mod Hans, Gud Fader kalder
Evig sin eenbaarne Søn!
Han, i Fader-Favn oplødet,
Trang ei har til Moder-Skiødet,
Der dog spæd Han krummer sig,
Faderløs paa Jorderig;
Det beundrer Himlens Hær,
Kalder dobbelt Ære værd
Barnet af den Jomfru skiær!

Lidt er Ydmyghed i Støvet,
Lignet ved et Stjerne-Skud,
Men her ligger Han i Svøbet,
Som er alle Stjerner Gud!
Han, som skal al Verden dømme,
Holder Himlens Hær i Tømme,
Lagde nu, i Svøbet krum.
Tømme ned i Krybbe-Rum,
Lod nu af en Jomfru skiær
Sig taalmodig binde her,
Evig Priis og Ære værd!

Men hvad løser dog den Gaade!
Hvad vil Gud med Barne-Haand?
Løse vil Guds Søn af Naade
Alle Synds og Dødens Baand;
Derfor lader Han sig binde,
Lader sig med Svøb omvinde,
Som i trange Krybbe-Rum,
Saa i Graven mørk og tom!
337 Derfor toner fjern og nær:
Frelser og Gienløser kiær!
I vort Støv velkommen vær!

Jordens Adam, hvem Livs-Aanden
Gav i Guddoms-Ordet Lodd,
Gled og faldt ved Kvinde-Haanden,
Ramdes dybt af Dødens Brodd,
Finder nu i Moder-Skiødet
Guddoms-Ordet, svøbt i Kiødet,
Kvindens Sæd med Guddoms-Magt,
Dommer sin med Støv i Pagt,
Jubler høit: velkommen vær,

Herre hellig, Frelser kiær!
Naadens Balg om Rettens Sværd!

Himlens Adam, som ved Kiødet
Deeltog i vort Leerfads Kaar,
Viedes i Moder-Skiødet
Ind til Gravens Orme-Gaard,
Aanded, som det Ham var givet,
Dog i Støvet Guddoms-Livet,
Bygged Hytten op paany
Til Guds Borg med Spir i Sky!
Juble derfor En og Hver:
Herre hellig, Frelser kiær!
Gud med os! velkommen vær!

Jubler, alle Dødens Fanger!
Reis dig, faldne Adams Kiøn!
Blive nu hvert Barn en Sanger
Om sin Broder, om Guds Søn!
Faldt vor Moder hist i Haven,
Drog vor Fader med i Graven,
Født har hun nu Søn i Dag,
Som kan klare Støvets Sag!
338 Held dig, Moder, Jomfru skiær!
Held os alle, fjern og nær!
Gud med os! velkommen vær!

Ja, Velsignede blandt Kvinder!
Du som Naade fandt for Gud,
Af hvis Moder-Skiød oprinder
Livets Træ med Himmel-Skud!
Dig velsigne, som du sjunger,
Alle Slægter, alle Tunger,
For indpode det sig lod
I din dybe Hjerter-Rod,
Træet over alle Træer,
Som er evig Ære værd,
Salighedens Frugter bær!

Bethlehem! i dig et Eden
Planted Gud igien fra Øst!
Støv med Aand paany hernelen
Høre kan med Fryd Guds Røst!
Nøgne er ei meer de Døbte,
Herren os i sig indsvøbde,
Da Cherub med Palme-Kvist
Lokkede os Smaa til *Christ*,
Lærde os med Flid især:
Hosianna! Herre kiær!
Gud med os! velkommen vær!

Født er Barnet af vor Moder,
Af den gamle Adams Kiøn!
Alle dem, som troe, til Broder
Givet er Marias Søn,
Han, som Fyrste er og Fader
For den Tid, som ei aflader,
Er, i Raad og Daad og Bud
Alt det Skabtes Drot og Gud,
339 Baaret af en Jomfru skiær,
Herre hellig, Frelser kiær,
Evig Priis og Ære værd!